

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 42. S. Wolfgangus Episcopus Ratisbonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. que comitabatur S. Abbas, qui præsentem Regem Ottonem memorem esse A. C. 975. _____ iussit, parentes a filiis secundum Iesu Christi exemplum honorandos esse. S. Viri verbis commotus juvenis Rex matris pedibus advolvitur, quæ & ipsa in terram se demisit. Tum inter mutuas lacrymas in amplexus ruunt, exinde nullis unquam jurgiis divisi.

§. XLII.

S. Wolfgangus Episcopus Ratisbonensis.

vit. Sæc. V. Anno secundo Ottonis II. Regis, nempe *Ben. p. 812.* anno salutis nongentesimo septuagesimo quarto, S. Wolfgangus, clarissimum hujus Sæculi lumen, Episcopus Ratisbonensis ordinatus est. Is in Suevia honestis parentibus natus e Sacro fonte nomen *Wolfgang* tulit, quæ vox latine redditur, *Lupambulus, seu ingressus lupi.* Primis literarum rudimentis in Monasterio Augiæ Divitis positus, Herbipolim cum Henrico, fratre Popponis, illius Ecclesiæ Episcopi, qui Magistrum peritissimum, nomine Stephanum, ex Italia evocaverat, se contulit. Post breve temporis spatium, scilicet anno nongentesimo quinquagesimo sexto, cum Rex Otto I. Archiepiscopatum Trevirenses Henrico, Cognato suo, contulisset, novus

vus Præful amicum suum Wolfgangum Sæculum X.
A. C. 975.
 eo deduxit, quem etiam opibus & honoribus cumulatam, secundo post se gradu in Dicecesi Metropolitana collocasset, nisi ille, rejectis omnibus Dignitatibus, solum pueros erudiendi munus sibi delegisset. Hos vero gratis docebat; quin etiam, si quod minerval sponte offerebant, accipere recusabat, & suis sumptibus discipulos egenos alebat. Nec minorem curam gerebat, ut discipuli sui in bonis moribus quam in doctrina proficerent. Ceterum ab esu carniū ipse abstinebat, jejunabat & vigilabat frequenter, multum orabat, & vestibus pretiosis non induebatur. Abbatias complures sibi ab Henrico Archiepiscopo oblatas recipere noluit, sed quibusdam Canonicis ut Decanus præfuit, quos ad vitæ communis modestiam & literarum studium compulit.

Henrico Archiepiscopo anno nonagesimo sexagesimo quarto fati functo, Wolfgangum in patriam redire, & Sæculo valedicere, quod jam diu in votis erat, cogitantem Bruno Imperatoris frater, Archiepiscopus Coloniensis, ad se vocat, & magna quæque sibi expetere jubet; honores quidem ille nullos admisit, aliquanto tamen tempore apud Archiepiscopum Principem commoratus est, postea sæpe dicere auditus, paucissimos

Sæculum X.
A.C. 975.

cissimos se vidisse Episcopos, pietate & meritis Brunoni pares. Tandem, consentiente Archiepiscopo, quod unicecupiebat, Wolfgango implere licuit. Ergo in Sueviam redeuntem plaudentes Propinqui omnes, quem totius familiæ fulcrum & decus sciebant, excipiunt, & omnia vitæ commoda certatim conferunt. Ipse paulo post relictis omnibus, ad Monasterium Einsidlense, in medio obscuræ silvæ positum, convolat, & sub Regimine Gregorii Abbatis, natione Angli, qui terrena omnia, ut alacrius Deo ferviret, abjecerat, Institutum monasticum profitetur.

vid. Mabill.
Sæc. V. Act.
Ben. p. 241.
Et 242.

† Silva Hercynia.

S. Wolfgangus.

Wolfgangi fama brevi complures Discipulos attraxit, qui ex vicinis monasteriis advenientes se ipsius Discipline tradebant. Cumque S. Udalricus de more Monachos Einsidlenses † invisisset, usque adeo Wolfgangi meritis captus est, ut, præ ceteris dilectum, postea reluctantem Ordine Presbyteratus insigniverit. Quadam die S. Wolfgango ferventius oranti S. Otmarus, cujus patrocinio sæpius salutem suam commendabat, conspicuus factus futura prædixit in hunc modum: *Ex hac provincia pauper abibis, & in alia, quo propter Dei causam exul migrabis, Episcopatum utcunque pinguem consequeris. Si Pastoris officio rite defunctus fueris, post annos vigin-*

viginti duos ad vitam æternam pervenies, & in quodam loco, ubi mei honoratur memoria, decedes. Sæculum X.
A. C. 975.

Hac visione & zelo, quo Infideles ad Christum converti cupiebat, incitatus, accepta Abbatis licentia, & relicto monasterio, anno nongentesimo septuagesimo secundo, in Pannoniam iter suscepit, fidem Hungaris prædicaturus. At Pilgrimus Episcopus Passaviensis videns, quod S. Vir in illa provincia operam perderet, ab irrito labore revocatum per aliquot dies in ædibus suis retinuit. In illa vero brevi commoratione cum Episcopus Wolfgangi virtutem penitus cognovisset, ad familiares dicebat: *O ter felicem Ecclesiam, quæ talem Episcopum habitura est! animo constitui petere, ut ei Episcopatus Ratisbonensis conferatur.* Respondebant Domestici: *Nulla spes est, fore ut vir pauper & ignotus tot aliis illustribus & Imperatori gratis postpositis banc Dignitatem consequatur. Longe alia sunt Judicia Dei ac hominum,* reposuit Episcopus, *agam rem apud Marchionem, in quo Imperator maximam posuit fiduciam, rogabo ut ipso potissimum auctore, sprete æmuloꝝ ambitione, solius vitæ æternæ amore, vir iste, ut ut humili loco natus, cetera dignissimus, Ecclesiæ Ratisbonensi præficiatur.* Factum est, quod Pilgrimus ominabatur.

Nam

Sæculum X. Nam Otto II. Imperator Marchionis con-
A. C. 975. filio usus misit nuncios cum mandatis;
 nemo alius nisi Wolfgangus Episcopus
 Ratisbonensis eligeretur, & Francofur-
 tum (nempe ubi Imperator Natalem Do-
 mini celebraturus erat) volens nolensve
 adduceretur.

Missi ab Imperatore Nuncii Wolf-
 gangum adhucdum in Domo Episcopi
 Passaviensis diversantem invenerunt, sed
 propediem in patriam reverti parantem.
 At acceptis Regiis mandatis, nullus du-
 bitans, auctore Episcopo Piligrimo hæc
 geri, cum Legatis Ratisbonam proficiscit-
 tur, ubi a Clericis populoque unanimi
 consensu eligitur, moxque adjunctis il-
 lius civitatis Nunciis ad Regiam mitti-
 tur. In conspectum Imperatoris perve-
 niens pedibus ejus advolutus, indignum
 se tanto honore profitebatur; verum
 Princeps necquicquam repugnantem,
 tradito Baculo pastorali, Episcopum in-
 vestit. Wolfgangus Ratisbonam ite-
 rum delatus a Clericis populoque Thro-
 no Episcopali imponitur, & a suo Metro-
 polita Friderico, Suffraganeis sacram o-
 peram jungentibus, consecratur. Epis-
 copus creatus habitum & mores Mona-
 chi servavit.